

цѣ, и Сынѣ, и Святѣмъ Духѣ, нынѣ и присно, и въ вѣкы вѣковъ. Съ това моленіе вече ся свършва Божественна-та литургія та заради това и Священникъ-тъ, обжръхътъ срѣщу народа ся провыква: **Ежъ миромъ изыдемъ!** О имени Господни, отговаря ликъ-тъ. Съ тыя думы тѣ искать отъ Священника, дордѣ не сѣ излѣзли още отъ храма да гы благослови въ имя-то на Господа. Като удовлетвори и това Свято желаніе на народа, Священникъ-тъ излиза срѣщу него задъ амвона, и като ся исправи помежду му, чете еднѣ молитвѣ, въ кожь-то, като призьве Господа да благослови сичкыя тамъ исправенъ народъ и оныя, кои-то ся грыжять за благолѣпіе-то на храма Му, моли Го, да дарува миръ и благосостояніе на Черковъ-тѣ, на Священници-ты, Благочестивы-ты царіе и на сичкы-ты вѣрны. А диаконъ-тъ отъ странѣ на сичкы, кои-то ся молятъ (дордѣ ся чете тая задъ амвонна молитва), ся исправя прѣдъ Спасителевъ-тѣ иконѣ съ наведенѣ главѣ надолу, и въ лице-то си проси благословеніе отъ Бога за сичкыя народъ, кой-то е въ храма.

Слѣдъ задъ амвоннѣ-тѣ молитвѣ, като че ли ся готви за въ пѣть, Священникъ-тъ иска отъ Бога благословіѣ надъ народа, и съ думы-ты: **Слава Тѣбѣ, Христе Боже, ѹпованіе наше, слава Тѣбѣ,** въздава Му кратко славословіе за дѣто ся свършила литургія-та. Подиръ това той ся обръща камъ народа и прави отпустъ, съ кой-то ся моли Господу да спаси и помилува както насъ, кои-то смы въ храма, тѣй— и сичкы-ты Православны Христианы, не заради наши-ты грѣшны молитвы, ами заради молитвы-ты на Своѣ-тѣ Прѣчистѣ Майкѣ и сичкы-ты святіи.

Слѣдъ отпуста и многолѣтственнѣ-тѣ пѣснь, царскы-ты врата ся затварять и Божественна-та литургія вече ся свършва.

(Като растѣлковахъ съ Божіѣ-тѣ помощь значеніе-то на священнодѣйствіе-то, молитвы-ты и пѣсни-ты, отъ кои-то състои литургія-та, не ми остава друго, освѣнъ да пожелаѣ на сичкы-ты Православны Христианы, да внимають благоговѣйно на Божіѣ-тѣ службѣ тѣй, както выкаль едно врѣмя Благочестивый царь Израелскый, Пророкъ Давидъ *); **Коль възлюкленна селеніа Твоа, Господи силъ!** Съ собственныя си опыть той (Давидъ) позналь, че по-добрѣ е единъ день въ Божія храмъ, отъ хыляды дни, прѣкараны въ селенія-та на грѣшны-ты.— Остава ми да! да имъ же-

*) Псал. 83. 23. 11.